

Dr. Iztok Retar predava didaktiko športa na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem; pred leti se je posvetil še izražanju prepletenih čustev na platno in ustvaril nekaj abstraktnih likovnih zgodb. Človeka dojema kot prepleten sistem številnih dejavnikov: čustvenega, spoznavnega, gibalnega, socialnega, okoljskega ..., ki v medsebojni interakciji skozi procese vseživljenjskega učenja usmerjajo njegovo bivanje in delovanje. Zato je njegov slogovni način upodabljanja življenja zlasti v mediteranski barvni abstraktni podobi. Njegova izraznost se približuje abstraktnemu ekspresionizmu, zgodbe pripoveduje v obliki zapletenih in ritmično postavljenih nanosih črtno-barvnih kompozicij, ki s pogumno arhitekturo izražajo na eni strani enostavnost, na drugi pa zapletenost življenja. Barvna tekstura je rahlo zabrisana, kar omogoča posredno pripoved, ki jo osmisli gledalec. Drzni nosilec paradigme vseživljenjskega učenja posameznika in družbe so izzivalne slikarjeve kromatske abstraktne figure, povezane v križe, krivulje, pluse, minuse ... Različni nanosi izmenično mediteransko živahnih barv izražajo nepredvidljivost življenja, ustvarjalec prostornine likovne zgodbe ne uokvirja, ampak jo nadaljuje ter pretaka s platna v zaznavo in doživetje, ki lahko provokativno vznemiri.

Razvrščanje

Iztok Retar

Predstavitev monografije
dr. Iztoka Retarja
*Zgodnje gibalno učenje
in poučevanje*
ter razstava
Razvrščanje

Pedagoška fakulteta
Univerze na Primorskem,
Cankarjeva 5, Koper

28. november 2019
ob 18 uri

Danes se bolj kot kdaj prej primerjamo, tekmujeemo in razvrščamo. Že v zgodnjem otroštvu moramo biti najlepši, najhitrejši, najboljši, prvi povsod! S serijo abstraktno zasnovanih upodobitev jadrnic na platnu ali juti, ki lebdijo na različnih odtenkih modrine, poudarjam vseprisotno tekmovalnost. Spopadamo se z naravo, družbo, s tekmeci ter nenazadnje s samim seboj. S prepletenostjo jader ter z različnimi barvnimi nanosi poudarjam medsebojno soodvisnost in sporočam, da razvrščanje ni vedno in povsod najboljša odločitev. S podtoni, ki se razlivajo v ozadju, sporočam, da s prehitevanjem, še posebej za vsako ceno, prehitevamo predvsem sami sebe in tudi zato zamujamo velika majhna doživetja.

